

Fins quan...?

Dissabte passat es va celebrar el Demolition Festival per primer cop a Castellar. A banda de la pluja que va obligar a suspendre alguna activitat i a realitzar els concerts a l'espai Tolrà, la festa va ser un èxit de públic i organització. Tot fins al final, quan es van registrar alguns incidents quan el públic començava a marxar. Cadires volant, espentes, cops de puny, patades, crits, corregudes, amb menys de 10 persones implicades. Qualsevol la podria considerar una simple baralla entre borratxos, si això no hagués passat a Castellar, i els implicats no fossin un vells coneguts per tots nosaltres. Altre cop al mig de tot els feixistes, aquells miserables que sembla que la gent començava a oblidar van tornar a aparèixer amb la pitjor de les cares i amb els mètodes de sempre.

I és que no sé de que ens sorprenem. Les agressions sembla que han disminuït, però no han marxat mai. Les pintades a les parets, els adhesius a les senyals, les concentracions en certs bars per veure partits de futbol, la seva presència amb tota l'estètica en qualsevol festa, són només algunes de les coses a les que ens hem habituat al no sentir parlar de pallisses a ningú.

I és que aquesta gent s'alimenta de tot això, i durant aquests anys, com durant els pitjors anys de violència, les accions per acabar amb el feixisme entre els joves han estat pràcticament inexistent. I la impunitat amb la que han pogut realitzar tot aquest tipus d'accions els permet anar creixent, reclutar noves generacions, i sentir-se valents, perquè a la mínima que tinguin una nova oportunitat, tornar a atemorir tot un poble amb les seves agressions feixistes i irracionals. I potser, l'agressió d'aquest dissabte va ser la primera, o com a mínim el primer avís. I en un tema com aquest no ens podem permetre passar per alt cap avís sense actuar. És per aquest motiu que cal tornar a l'acció, amb més força que mai, amb tota l'experiència i energies renovades, amb tota l'ambició i valentia, per tal de lluitar sense treva i amb tots els mitjans contra el feixisme. I és que s'acosten temps perillosos, ja que el moment de crisi en que ens trobem pot afavorir una altre cop a que arrelin entre els més desfavorits els discursos demagogs i xenòfobs dels que viu el feixisme, i hem d'estar preparats per evitar-ho com sigui.

Cal una reacció per part de totes i tots, no només de l'Ajuntament, que hauria d'estar al capdavant de tota acció, assistint correctament i amb tots els mitjans a les víctimes, garantint la seguretat de tots els actes públics, treballant amb els joves en situació de caure dins aquesta xacra, denunciant sense por, eliminant tota simbologia, i col·laborant amb qualsevol iniciativa dirigida a fomentar la convivència entre tots. Però la gent del carrer, totes i tots nosaltres, també ens hem d'enfrontar a aquests indesitjables. No ens hem de deixar acovardir, no hem de renunciar a res, no els hem de tolerar ni permetre ni un sol atac, sense mostrar el nostre més gran rebuig contra les seves actituds violentes i excloents.

Que no ens haguem de penedir d'haver perdut el temps tots aquests anys en que hi ha hagut una mica de calma, i ho perdem tot un altre cop per tornar a mirar cap a una altre banda. No tornem a caure en els errors del passat, que ja sabem que el preu a pagar és molt alt.

Cap agressió sense resposta.

Plataforma Ciutadana Castellar Contra el Feixisme